

směvači, podlé svých vlastních žádostí chodící. *I Tim. 4.1. I Tim. 3.1. 4. A říkajíci: *Kdež jest to zásluhování o příchodu jeho? Nebo jakž otcové zesnuli, všechno tak trvá od počátku stvoření.

5. Tohoť zajisté z úmysla vědění dětí nechtí, *že nebesa již dávno slovem Božím byla učiněna, i země z vody a na vodě upevněna. *I M. 1.9. Z. 83.6. 6. Pročež onen první svět *voda jsa zatopen, zabynul. *I M. 1.17.91.

7. Ta pak nebesa, kteréž nyní jsou, i země, tyž slovem odložena, chovají se k *ohni, ke dni soudu a zatracení bezbožných lidí. *Z. 90.4.

8. Ale tato jedna věc nebud před vámi skryta, nejmilejší, *že jeden den u Pána jest jako tisíc let, a tisíc let jako jeden den. *Z. 90.4.

9. Nemeškát *Pán s naplněním slibů, (jakož někteří za to mají, že obmeškává), ale O shovívá nám, nechtě, aby kteří *zahynuli, ale všickni ku pokání se obrátili. *Abak. 2.3. Zid. 10.37. *Iz. 50.18. *Ezech. 18.23.39.

10. Přideť pak ten den Páně, jako zloděj *v noci, v kterémž nebesa jako v prudkosti víchru pomínou, a živlové pálivostí i ohně rozplynou se, země pak i ty věci, kteréž jsou na ní, vypáleny budou. *Mat. 24.43.44. *Z. 102.37. 11. Poněvadž tedy to všecko má

se rozplynouti, jací pak vy býti máte v svatých obcováních a v pobožnostech.

12. Očekávajce a chvátajce ku příští dnu Božího, v němžto *nebesa, hořice, rozpustí se, a živlové pálivostí ohně rozplynou se?

13. Nového pak *nebe a nové země podlé zaslíbení jeho čekávejte, v kterýchž spravedlnost přebývá. *Z. 50.3. I Pet. 1.3.

14. Protož, nejmilejší, takových věcí *čekajce, snažte se, aby před ním nalezení byli v pokoji. *I Pet. 3.18.

15. A Pána našeho *dlouhočekámý bratr náš Pavel, podlé sobě dané moudrosti, psal vám, *R. 2.4. I Pet. 3.20.

16. Jako i ve všech epistolách svých, mluvív v nich o těch věcech. Mezi nimiž některé jsou *nesnadné k vyrozumění, kterýchžto neučení a neutvrzení natabuají, jako i jiných písem, k svému vlastnému zatracení. *R. 8.19. I Kor. 13.24. I Pet. 4.15.

17. Vy tedy, nejmilejší, to prvé vědujce, *střežtež se, abyste bludem těch neslechetných nebyli poťati, a nevypadli od své pevnosti. *Mark. 13.9.38.

18. Ale *rozmáhejte se v milosrdnosti a v o známosti Pána našeho a spasitele Jezukrista, jenmuž sláva i nyní i na časý věčné. Amen. *Kol. 1.10. II Pet. 1.8.

PRVNÍ EPISTOLA OBECNÁ (S.) JANA APOŠTOLA.

KAPITOLA 1.

Předráhé spojení věřících kříže Krista a Bohem rákosně osvědčuje, a. za dň vod toho přinon v svátě Páně chození, 8. a však k břichům se přiznávám, jich vymávan, a v křistu se oššťování býti pokládaje.

Což bylo od počátku, což jsme slyšali, co jsme o očima svýma viděli, a co jsme pilně spatřili, a čeho se ruce naše ** dotýkaly, o slovu života, *Jan. 1.1. *II Pet. 1.16. *Luk. 24.39.

2. (Nebo ten život *zjeven jest, a my jsme viděli, a svědčíme, i zvěstujeeme vám ten život věč-

ný, kterýž byl o Otce, a zjeven jest nám.) *Jan. 1.4. *K. 16.26. I Tim. 1.10. *Jan. 1.1.

3. Což jsme viděli a slyšeli, zvěstujeeme vám, abyste i vy *mámi obecenství měli, a obecenství naše aby bylo s Otcem i s Synem jeho Jezukristem. *Jan. 1.7.91. I Kor. 1.9.

4. A totot píseme vám, aby *radost vaše byla plná. *Jan. 15.11.16.24.

5. Toť jest tedy zvěstování to, kteréž jsme slyšali od něho, a zvěstujeeme vám: Že Bůh jest *světlo, a tmy v něm nřádně není.

6. Dime-li, že s ním obecenství

máme, a ve tmě chodíme, *k. 2.4. 7. Pakliť chodíme v světle, jako on jest v světle, obecenství máme vespolek, a křev *Krista jemuž Syna jeho očistuje nás od všelikého hříchu. *Sk. 20.23. I Pet. 1.19.

8. Pakliť dime, že *hříchu ne máme, sami se svodíme, a pravdy v nás není. *I Kor. 3.16. I Par. 6.36.

9. Jestliže pak budeme *vyznávatí hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti. *Z. 98.5. Pál. 9.18.

10. Dime-li, že jsme nehrěšili, činíme jej lhářem, a nenil v nás slova jeho.

KAPITOLA 2.

Nepominá k skutečnému a střílnému pravě námotě Krista prokazování, 9. Hrozí tēm, kdož lásky nemají, 16. svēt miluj, 18. v křistu a v církvě nezástávaj, 22. a Krista zapraji.

Synáčkové moji, totot vám píši, abyste nehrěšili. Pakliť by kdo zahršil, přímuvi *máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého. *R. 8.24. I Tim. 2.5.

2. A onť jest *oběť slitování za hříchy naše, a netoliko za naše, ale i za o všeho světa. *K. 3.25. *I Kor. 5.18. Kol. 1.30. *Jan. 1.29. Zid. 2.3.

3. A po tomť známé, že jsme *jej poznali, jestliže přikázání jeho ostřiháre. *Jan. 3.56.

4. Dřif *kdo: Známe jej, a přikázání jeho neostřihá, lhářť jest, a pravdy v něm není. *K. 1.4.4.20.

5. Ale kdož *ostřihá slova jeho, v pravděť láska Boží v tom jest dokonala. Po tomť známé, že jsme v něm. *K. 3.12.33. *Jan. 13.35.

6. Kdo praví, že v něm *zůstává, tenť má, jakž on chodil, tak *choditi. *Jan. 15.4.5. *Jan. 15.4.5. *Jan. 13.15. Kol. 2.6. I Pet. 3.21.

7. Bratři, *ne nové přikázání píši vám, ale přikázání staré, kteréž jste měli o počátku. A to přikázání staré jest: slovo to, kteréž jste slyšeli od počátku.

8. A zase přikázání *nové píši vám, kteréž jest pravé i v něm i v vás. Nebo tma o pomiji, a světo lo pravě již sviti. *Jan. 13.94. *K. 1.9. 13.95. R. 13.12. I J. 98.5.5.

9. Kdo praví, že jest v světle, a bratra svého *nenávidí, v temnotěť jest až posavad. *E. 5.16. I Kor. 13.2.

10. Kdož *miluje bratra svého, v světle zůstává, a poboršení v něm není. *K. 3.14. *Jan. 13.36. II Pet. 1.10.

11. Ale kdož nenávidí bratra svého, v temnosti *jest, a v temnosti chodí, a neví, kam jde; nebo temnost oslepila oči jeho. *K. 5.14.15.4.20.

12. Píši vám, synáčkové, žeť jsou vám odpustěni *hříchové pro jméno jeho. *Luk. 24.47. Sk. 4.12.

13. Píši vám, otcové, že jste poznali toho, kterýž jest od *počátku. Píši vám, mládeni, že jste svitěžili nad tm o zlostníkem. *Jan. 1.1. *Mat. 6.19.

14. Píši vám, dítvy, že jste poznali Otce. Psal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, kterýž jest od počátku. Psal jsem vám, mládeni, že *silni jste, a slovo Boží v vás zůstává, a že jste svitěžili nad tm zlostníkem. *E. 6.10.

15. Nemilujěť *světa, ani těch věcí, kteréž na světě jsou. Milujěť kdo svět, nenil lásky Otce v něm. *Mat. 16.24. *Jan. 15.19.

16. Nebo všecko, což jest na světě, jako *žádost těla, a žádost oči, a pýcha života, foť není z Otce, ale jest z světa. *Jnk. 14.18. n.48.

17. Svět pak *hyne i žádost jeho, ale kdož čim o vůli Boží, tenť trvá na věky. *Z. 30.10.12.40.6. I Kor. 7.31. I Pet. 1.24. *Z. 15.15.

18. Dítvy, poslední hodina jest, a jakož jste slyšali, že *antikrist přijiti má, i nyníť antikristové množ povstali. Odkudž známe, že poslední hodina jest.

19. Z násť *vyšli, ale nebyli z nás. Nebo byť byli z nás, byliť by zůstali s námi, ale vyšli z nás, aby zjeveni byli, že nejsou všickni z o nás. *Sk. 20.30. *I Kor. 11.19.

20. Vy pak máte *pomazání od Svátého, a znáte všecko. *Jan. 1.26.

21. Nepsal jsem vám, protož že byste neznali pravdy, ale že ji znáte, a že všeliká lež není z pravdy. *I Jan. 2.24.9.11.

22. A kdo jest lhář? Neň-li ten, kdož zapírá, že by Ježíš nebyl Kristus? Tenť jest *antikrist, kdož zapírá Otce i Syna. *E. 4.3. *I Jan. 2.7.

23. Každý kdož *zapírá Syna, nemá ani Otce. *I Tim. 12.9. *Jan. 5.28. 24. A protož zůstaniz v vás to, což jste slyšali od počátku. Zůstaněť v vás to, co jste slyšali

od počátku, i vy také v Synu i v Otci zůstanete.

25. A * toť jest to zaslíbení, kteréž on nám zaslíbil, totiž ten život věčný.

26. Tyto věci psal jsem vám o těch, kteříž vás svodí.

27. Ale * pomazání to, kteréž jste vzali od něho, v vás zůstává, o aniž potřebujete, aby kdo učil vás, ale jakž pomazání to učí vás o všech věcech, a pravé jest a neoklamatelné, a jakž naučilo vás, tak v něm zůstáváte.

28. A nyní, synáčkové, * zůstavte v něm, abychom, když by se ukázal, smělé o doufání měli, a nebyli zahabeni ** od něho v příchodu jeho.

29. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

30. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

31. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

32. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

33. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

34. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

35. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

36. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

37. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

38. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

39. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

40. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

41. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

42. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

43. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

44. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

45. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

46. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

47. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

48. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

49. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

50. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

51. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

52. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

53. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

54. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

55. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

56. Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, * kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

8. Kdož činí hřích, z * dábila jest; nebo dáběl od počátku hřeší. Na toť jest zjeven o Synu Božím, aby kazil skutky dáblovy.

9. Každý, kdož se * narodil z Boha, hříchu nečiní; nebo o símě jeho v něm zůstává, a aniž miluje hřešiti, nebo z Boha narozen jest.

10. Po tomtol zjeví jsou synové Boží a synové dábloví. Každý, kdož nečiní spravedlnosti, není z Boha, a kdož nemiluje bratra svého.

11. Nebo toť jest to * zvěstování, kteréž jste slychali od počátku, o abychom milovali jedni druhé.

12. Ne jako * Kain, kterýž z toho zlostníka byl, a zamordoval bratra svého. A pro kterou příčinu zamordoval ho? Proto že o skutkové jeho byli zlí, bratra pak jeho spravedlivý.

13. Nedivítež * se, bratří moji, jestliže vás svět nenávidí.

14. My víme, že jsme přeneseni z smrti do života, nebo milujeme bratří. Kdož nemiluje * bratra, zůstává v smrti.

15. Každý, kdož * nenávidí bratra svého, vražedník jest, a víte, že žádný vražedník nemá života věčného v sobě zůstávajícího.

16. Po tomto jsmě * poznali lásku, že on duši svou za nás položil, i myť tedy máme za bratří duše klásti.

17. Kdo by pak měl * statek tohoto světa, a viděl by bratra svého, an nouzi trpí, a zavrel by střeva svá před ním, kterak o láska Boží zůstává v něm?

18. Synáčkové moji, * nemilujmež slovem, ani jazykem, ale skutkem a pravdou.

19. A po tomt poznáváme, že z pravdy jsmě, a před obličejem jeho spokojíme srdce svá.

20. Nebo potupovalo lůh, kterýž jest větší nežli srdce naše, a zná všecko.

21. Nejmilejší, jestliže by nás srdce naše nepotupovalo, smělou * doufanlivost máme k Bohu.

22. A zač bychom ho koli * pro-

chom my Boha milovali, ale že kazání jeho ostrháme, a to, což jest libého před obličejem jeho, činíme.

23. A toť jest to přikázání jeho, abychom * věřili jménu Syna jeho Jezukrista, a milovali o jedni druhé, jakož nám vydal příkazní.

24. Nebo kdož ostrhá * přikázání jeho, v němž zůstává, a on láže v něm, a po tomt * poznáváme, že zůstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.

25. Po tomtol poznáváme, že v něm přebýváme, a on v nás, že z Ducha svého dal nám.

26. A myť jsmě * viděli, a svědčíme, že Otec o poslal Syna * spasitele světa.

27. Kdož by koli vyznával, že Ježíš jest * Syn Boží, Bůh v něm přebývá, a on v Bohu.

28. A myť jsmě poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k nám. Bůh láska * jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm.

29. V tomtol jest k dokonání svému přišla láska Boží s námi, abychom bezpečně doufání měli v den soudný, kdyžto, jakž jest světo.

30. Bázněť není v lásce, ale láska dokonáá ven vyhání bázně; nebo bážeň trápení má, kdož se pak bojí, není dokonaly v lásce.

31. My milujeme jej, nebo * on prvě miloval nás.

32. Rekl-li by * kdo: Miluji Boha, a bratra svého nenávidí, by bratra svého, kteréhož viděl, Boha, kteréhož neviděl, kterak může milovati?

33. A toť jest to přikázání máme od něho, aby ten, kdož o miluje Boha, miloval i bratra svého.

34. Pravou víru * milování za jistá znamení účastnosti věčného života předkládá, 14. pravý, že takových lidí modlitby Pán Bůh slyší, 18. a oni v hříchy šádáné zůstanou se nevydávají.

35. Každý, kdož věří, že Ježíš jest Kristus, z Boha se narodil, a každý, kdož miluje toho, kterýž zplodil, milujeť i toho, kterýž zploden jest z něho.

36. Po tomt * poznáváme, že milu-

chom my Boha milovali, ale že kazání jeho ostrháme, a to, což jest libého před obličejem jeho, činíme.

23. A toť jest to přikázání jeho, abychom * věřili jménu Syna jeho Jezukrista, a milovali o jedni druhé, jakož nám vydal příkazní.

24. Nebo kdož ostrhá * přikázání jeho, v němž zůstává, a on láže v něm, a po tomt * poznáváme, že zůstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.

25. Po tomtol poznáváme, že v něm přebýváme, a on v nás, že z Ducha svého dal nám.

26. A myť jsmě * viděli, a svědčíme, že Otec o poslal Syna * spasitele světa.

27. Kdož by koli vyznával, že Ježíš jest * Syn Boží, Bůh v něm přebývá, a on v Bohu.

28. A myť jsmě poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k nám. Bůh láska * jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm.

29. V tomtol jest k dokonání svému přišla láska Boží s námi, abychom bezpečně doufání měli v den soudný, kdyžto, jakž jest světo.

30. Bázněť není v lásce, ale láska dokonáá ven vyhání bázně; nebo bážeň trápení má, kdož se pak bojí, není dokonaly v lásce.

31. My milujeme jej, nebo * on prvě miloval nás.

32. Rekl-li by * kdo: Miluji Boha, a bratra svého nenávidí, by bratra svého, kteréhož viděl, Boha, kteréhož neviděl, kterak může milovati?

33. A toť jest to přikázání máme od něho, aby ten, kdož o miluje Boha, miloval i bratra svého.

34. Pravou víru * milování za jistá znamení účastnosti věčného života předkládá, 14. pravý, že takových lidí modlitby Pán Bůh slyší, 18. a oni v hříchy šádáné zůstanou se nevydávají.

35. Každý, kdož věří, že Ježíš jest Kristus, z Boha se narodil, a každý, kdož miluje toho, kterýž zplodil, milujeť i toho, kterýž zploden jest z něho.

36. Po tomt * poznáváme, že milu-

chom my Boha milovali, ale že kazání jeho ostrháme, a to, což jest libého před obličejem jeho, činíme.

23. A toť jest to přikázání jeho, abychom * věřili jménu Syna jeho Jezukrista, a milovali o jedni druhé, jakož nám vydal příkazní.

24. Nebo kdož ostrhá * přikázání jeho, v němž zůstává, a on láže v něm, a po tomt * poznáváme, že zůstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.

25. Po tomtol poznáváme, že v něm přebýváme, a on v nás, že z Ducha svého dal nám.

26. A myť jsmě * viděli, a svědčíme, že Otec o poslal Syna * spasitele světa.

27. Kdož by koli vyznával, že Ježíš jest * Syn Boží, Bůh v něm přebývá, a on v Bohu.

28. A myť jsmě poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k nám. Bůh láska * jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm.

29. V tomtol jest k dokonání svému přišla láska Boží s námi, abychom bezpečně doufání měli v den soudný, kdyžto, jakž jest světo.

30. Bázněť není v lásce, ale láska dokonáá ven vyhání bázně; nebo bážeň trápení má, kdož se pak bojí, není dokonaly v lásce.

31. My milujeme jej, nebo * on prvě miloval nás.

32. Rekl-li by * kdo: Miluji Boha, a bratra svého nenávidí, by bratra svého, kteréhož viděl, Boha, kteréhož neviděl, kterak může milovati?

33. A toť jest to přikázání máme od něho, aby ten, kdož o miluje Boha, miloval i bratra svého.

34. Pravou víru * milování za jistá znamení účastnosti věčného života předkládá, 14. pravý, že takových lidí modlitby Pán Bůh slyší, 18. a oni v hříchy šádáné zůstanou se nevydávají.

35. Každý, kdož věří, že Ježíš jest Kristus, z Boha se narodil, a každý, kdož miluje toho, kterýž zplodil, milujeť i toho, kterýž zploden jest z něho.

36. Po tomt * poznáváme, že milu-

chom my Boha milovali, ale že kazání jeho ostrháme, a to, což jest libého před obličejem jeho, činíme.

23. A toť jest to přikázání jeho, abychom * věřili jménu Syna jeho Jezukrista, a milovali o jedni druhé, jakož nám vydal příkazní.

24. Nebo kdož ostrhá * přikázání jeho, v němž zůstává, a on láže v něm, a po tomt * poznáváme, že zůstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.

25. Po tomtol poznáváme, že v něm přebýváme, a on v nás, že z Ducha svého dal nám.

26. A myť jsmě * viděli, a svědčíme, že Otec o poslal Syna * spasitele světa.

27. Kdož by koli vyznával, že Ježíš jest * Syn Boží, Bůh v něm přebývá, a on v Bohu.

28. A myť jsmě poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k nám. Bůh láska * jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm.

29. V tomtol jest k dokonání svému přišla láska Boží s námi, abychom bezpečně doufání měli v den soudný, kdyžto, jakž jest světo.

30. Bázněť není v lásce, ale láska dokonáá ven vyhání bázně; nebo bážeň trápení má, kdož se pak bojí, není dokonaly v lásce.

31. My milujeme jej, nebo * on prvě miloval nás.

32. Rekl-li by * kdo: Miluji Boha, a bratra svého nenávidí, by bratra svého, kteréhož viděl, Boha, kteréhož neviděl, kterak může milovati?

33. A toť jest to přikázání máme od něho, aby ten, kdož o miluje Boha, miloval i bratra svého.

34. Pravou víru * milování za jistá znamení účastnosti věčného života předkládá, 14. pravý, že takových lidí modlitby Pán Bůh slyší, 18. a oni v hříchy šádáné zůstanou se nevydávají.

35. Každý, kdož věří, že Ježíš jest Kristus, z Boha se narodil, a každý, kdož miluje toho, kterýž zplodil, milujeť i toho, kterýž zploden jest z něho.

36. Po tomt * poznáváme, že milu-

chom my Boha milovali, ale že kazání jeho ostrháme, a to, což jest libého před obličejem jeho, činíme.

23. A toť jest to přikázání jeho, abychom * věřili jménu Syna jeho Jezukrista, a milovali o jedni druhé, jakož nám vydal příkazní.

24. Nebo kdož ostrhá * přikázání jeho, v němž zůstává, a on láže v něm, a po tomt * poznáváme, že zůstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.

25. Po tomtol poznáváme, že v něm přebýváme, a on v nás, že z Ducha svého dal nám.

26. A myť jsmě * viděli, a svědčíme, že Otec o poslal Syna * spasitele světa.

27. Kdož by koli vyznával, že Ježíš jest * Syn Boží, Bůh v něm přebývá, a on v Bohu.

28. A myť jsmě poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k nám. Bůh láska * jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm.

29. V tomtol jest k dokonání svému přišla láska Boží s námi, abychom bezpečně doufání měli v den soudný, kdyžto, jakž jest světo.

30. Bázněť není v lásce, ale láska dokonáá ven vyhání bázně; nebo bážeň trápení má, kdož se pak bojí, není dokonaly v lásce.

31. My milujeme jej, nebo * on prvě miloval nás.

32. Rekl-li by * kdo: Miluji Boha, a bratra svého nenávidí, by bratra svého, kteréhož viděl, Boha, kteréhož neviděl, kterak může milovati?

33. A toť jest to přikázání máme od něho, aby ten, kdož o miluje Boha, miloval i bratra svého.

34. Pravou víru * milování za jistá znamení účastnosti věčného života předkládá, 14. pravý, že takových lidí modlitby Pán Bůh slyší, 18. a oni v hříchy šádáné zůstanou se nevydávají.

35. Každý, kdož věří, že Ježíš jest Kristus, z Boha se narodil, a každý, kdož miluje toho, kterýž zplodil, milujeť i toho, kterýž zploden jest z něho.

36. Po tomt * poznáváme, že milu-

chom my Boha milovali, ale že kazání jeho ostrháme, a to, což jest libého před obličejem jeho, činíme.

23. A toť jest to přikázání jeho, abychom * věřili jménu Syna jeho Jezukrista, a milovali o jedni druhé, jakož nám vydal příkazní.

24. Nebo kdož ostrhá * přikázání jeho, v němž zůstává, a on láže v něm, a po tomt * poznáváme, že zůstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.

25. Po tomtol poznáváme, že v něm přebýváme, a on v nás, že z Ducha svého dal nám.

26. A myť jsmě * viděli, a svědčíme, že Otec o poslal Syna * spasitele světa.

27. Kdož by koli vyznával, že Ježíš jest * Syn Boží, Bůh v něm přebývá, a on v Bohu.

28. A myť jsmě poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k nám. Bůh láska * jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm.

29. V tomtol jest k dokonání svému přišla láska Boží s námi, abychom bezpečně doufání měli v den soudný, kdyžto, jakž jest světo.

30. Bázněť není v lásce, ale láska dokonáá ven vyhání bázně; nebo bážeň trápení má, kdož se pak bojí, není dokonaly v lásce.

31. My milujeme jej, nebo * on prvě miloval nás.

32. Rekl-li by * kdo: Miluji Boha, a bratra svého nenávidí, by bratra svého, kteréhož viděl, Boha, kteréhož neviděl, kterak může milovati?

33. A toť jest to přikázání máme od něho, aby ten, kdož o miluje Boha, miloval i bratra svého.

34. Pravou víru * milování za jistá znamení účastnosti věčného života předkládá, 14. pravý, že takových lidí modlitby Pán Bůh slyší, 18. a oni v hříchy šádáné zůstanou se nevydávají.

35. Každý, kdož věří, že Ježíš jest Kristus, z Boha se narodil, a každý, kdož miluje toho, kterýž zplodil, milujeť i toho, kterýž zploden jest z něho.

36. Po tomt * poznáváme, že milu-

chom my Boha milovali, ale že kazání jeho ostrháme, a to, což jest libého před obličejem jeho, činíme.

23. A toť jest to přikázání jeho, abychom * věřili jménu Syna jeho Jezukrista, a milovali o jedni druhé, jakož nám vydal příkazní.

24. Nebo kdož ostrhá * přikázání jeho, v němž zůstává, a on láže v něm, a po tomt * poznáváme, že zůstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.

25. Po tomtol poznáváme, že v něm přebýváme, a on v nás, že z Ducha svého dal nám.

26. A myť jsmě * viděli, a svědčíme, že Otec o poslal Syna * spasitele světa.

27. Kdož by koli vyznával, že Ježíš jest * Syn Boží, Bůh v něm přebývá, a on v Bohu.

28. A myť jsmě poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k nám. Bůh láska * jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm.

29. V tomtol jest k dokonání svému přišla láska Boží s námi, abychom bezpečně doufání měli v den soudný, kdyžto, jakž jest světo.

30. Bázněť není v lásce, ale láska dokonáá ven vyhání bázně; nebo bážeň trápení má, kdož se pak bojí, není dokonaly v lásce.

31. My milujeme jej, nebo * on prvě miloval nás.

32. Rekl-li by * kdo: Miluji Boha, a bratra svého nenávidí, by bratra svého, kteréhož viděl, Boha, kteréhož neviděl, kterak může milovati?

33. A toť jest to přikázání máme od něho, aby ten, kdož o miluje Boha, miloval i bratra svého.

34. Pravou víru * milování za jistá znamení účastnosti věčného života předkládá, 14. pravý, že takových lidí modlitby Pán Bůh slyší, 18. a oni v hříchy šádáné zůstanou se nevydávají.

35. Každý, kdož věří, že Ježíš jest

I EPIST. S. JANA 5.

jeme syny Boží, když Boha milujeme, a přikázání jeho oslávíme.
*1. Kor. 13, 13.

3. Nebo lof jest láska Boží, abychom přikázání jeho oslávili; a přikázání jeho nejsou těžká.
4. Všecko zajisté, což se narodilo z Boha, přemáhá svět; a lof jest to vítězství, kteréž přemáhá svět, víra naše.
5. Kdo jest ješto, přemáhá žís, jediné, kdož věří, že o Je-

6. Toť jest ten, kterýž přišel skrze vodu a krev, Ježíš Kristus, ne u vodě toliko, ale u vodě a ve krvi. A Duch jest, kterýž svědectví vydává, že Duch jest pravda.
*Jan. 16, 34-35.

7. Nebo tři jsou, kteříž svědectví vydávají na nebi: Otec, Slovo, a Duch svatý, a ti tři jedno jsou.
*2. Kor. 13, 13. *Mat. 28, 19. *Jan. 1, 1.

8. A tři jsou, kteříž svědectví vydávají na zemi: Duch, a voda, a krev, a ti tři jedno jsou.
9. Poněvaž svědectví lidské přijímáme, svědectví Boží větší jest. Nebo toť svědectví jest Boží, kteréž o vysvětil o Synu svém.
*1. Jm. 5, 9. *V. M. 17, 6. *Jan. 8, 17. *Jan. 5, 37.

10. Kdož věří v Syna Božího, máf svědectví sám v sobě. Kdož nevěří Bohu, hářem jej učinit; kterýž vysvětil Bůh o Synu svém.
*Jan. 8, 18. *3. Kor. 13, 3.

11. A lof jest svědectví to, že život věčný dal nám Bůh, a ten život v Synu jeho jest.
*Jan. 1, 4. *1. Tim. 1, 10.

12. Kdož má Syna, máf život; modl. Amen.

DRUHÁ EPISTOLA (S.) JANA

APOSTOLA.

Mluvení svatého poněvaž i grunt i cil a pravdo jest pravda a její účastnost, a z té příčiny plně napominá k zbatování v pravdě, a varování se všelijakých kacířů.

Starší v Kristu vyvolené paní i synům jejím, kteréž já miluji v pravdě, a ne sám já, ale i všickni, kteříž poznali pravdu.
*1. Tim. 2, 4.

2. Pro pravdu, kteréž zůstává v nás, a s námiž bude na věky;
*1. Jan. 2, 8.

3. Budíž s vámi milost, milochom chodili podle přikázání je-

II EPIST. S. JANA 5.

kdož nemá Syna Božího, života nemá.
*Jan. 8, 16. *9. *5, 24.

13. Tyto věci psal jsem vám věřícím ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život, a abyste věřili ve jméno Syna Božího.
14. A toť jest to smělé doufání, kteréž máme k němu, že zač bychom koli prosili podle vůle jeho, slyší nás.
*2. Jm. 1, 18. *Jer. 29, 12. *Mat. 7, 7. *Mark. 11, 24. *Jan. 14, 13.

15. Že pak víme, že nás slyší, prosili-li bychom zač, podle toho víme, že máme prosby naplněné, kteréž jsme předkládali jemu.
16. Viděl-li by kdo bratra svého hřešícího hříchem ne k smrti, modliž se za něj, a dá jemu Bůh život; totiž hřešícím ne k smrti. Jestli hřích o k smrti; ne za ten, pravím, aby se modlil.
*1. Kor. 7, 16. *1. Jm. 5, 16. *Mat. 12, 31. *Mark. 3, 29. *Jm. 7, 16.

17. Každá nepravost jestif hřích, ale jestif hřích ne k smrti.
*1. Kor. 3, 9.

18. Víme, že každý, kdož se narodil z Boha, nehřeší; ale ten, kdož narozen jest z Boha, oslívá se sebe samého, a ten zlostník se ho nedotýká.
*1. Kor. 3, 9.

19. Víme, že z Boha jsme, ale svět všecken vezlém ježí.
*Gal. 1, 4.

20. A víme, že Syn Boží přišel, a dal nám o smys, abychom poznali toho pravého, a jsmef v tom pravém, i v Synu jeho Ježíši Kristu. Onť jest o ten pravý Bůh a život věčný.
*Luk. 24, 45. *1. Kor. 2, 16. *3. Jan. 17, 3. *1. Kor. 9, 5. *1. Tim. 3, 16. *3. Jan. 11, 25.

21. Svnáčkově, vystřihajte, se modl. Amen.

II EPIST. S. JANA. III EPIST.

ho. Přikázání pak toto jest, jakž jste slyšeli od počátku, abyste v něm chodili.
7. Nebo mnozí bludáři vyšli na svět, kteříž nevyznávají Ježíš Krista přišlého v těle. Takový každij jest bludat a antikrist.
*Mat. 24, 5. *24.

8. Hlediez sebe, abychom neztratili toho, o čemž jsme pracovali, ale odplati. Plnou abychom vzali. 9. Každý, kdož přestupuje, o a nezůstává v učení Kristovu, nemá Boha; kdož zůstává v učení Kristovu, tenť i Otec i Syna má.
*1. Jan. 2, 11. *Gal. 1, 7. *3. Jan. 3, 3.

10. Příkladí-li kdo k vám, a tohoto učení nepřimáší, nepřijmejte ho o do domu, aniž ho pozdravujte.
*1. Kor. 16, 22. *1. Tim. 3, 5.

11. Nebo kdož takového pozdravuje, obcuje skutkum jeho zlým.
12. Mnoho vám psáti měv, nepřijímám, ale mám naději, že k vám přijdu, a ústy k ústům mluvím budu, aby radost o nás byla.
*1. Jan. 2, 13. *14. *1. Jan. 15, 1.

13. Pozdravuj té synové sestry tvé v Pánu vyvolené. Amen.

TŘETÍ EPISTOLA (S.) JANA

APOSTOLA.

Kterak jedni při druhých, a zvláště otcové při dítkách, máme se pravdě činiti, a přičísti, bůh. 10. nepřátely pravdou přemahá, i svědectví pravdě vytvářá, si, než svatý Jan.

Starší Gátovi milámu, kteréhož já miluji v pravdě.
*1. Jan. 2, 1.

2. Nejmilejší, žádám obzvláště, ne, abys se dobře měl, a zdráv byl, lak jako duše tvá dobře se má.
3. Zradoval jsem se zaisté vělice, když přišli bratři, a svědectví vydávali o tvé upřímnosti, kterak tví v upřímnosti chodíš.
*1. Jan. 2, 4.

4. Nemám větší radosti, než abych slyšel, že synové moji chodí v upřímnosti.
*1. Tim. 2, 1. *1. Jan. 2, 4.

5. Nejmilejší, věrně děláš, cožkoli činiš bratřím a hostem.
*1. Kor. 16, 23.

6. Kteríž svědectví vydali o lásce tvé před církví, kteréžto vyprovodíš-li, tak jakž sluší na Boha, dobře učiníš.
*1. Tim. 2, 1. *1. Jan. 2, 4.

7. Neboť pro jméno jeho vyšli, a nic nezvali od pohanu.
8. Mámeť tedy my takové pří-

jmáti, abychom byli pomocníci pravdy.
9. Psal jsem zboru vašemu, ale Diotretes, kterýž stojí o prvotnost mezi nimi, nepřijímá nás.
10. Protož přijdu-li tam, přimenuť skutky jeho, kteréž čini, mluvě proti nám zlé řeči. A nemaje dosti na tom, i sám bratři nepřijímá, i těm, kteréž by chtěli, nedopouští, a ze zboru je vylučuje.
*Mat. 23, 13.

11. Nejmilejší, nenásleduj zlého, ale dobrého. Kdož dobře čini, z Boha jest; ale kdož zle čini, nevidí Boha.
*2. Kor. 12, 1. *1. Jm. 1, 16.

12. Demetriovi svědectví vydáno jest ode všech, i od samých pravdy; ano i my svědectví o něm vydáváme, a víte, že svědectví naše pravé jest.
13. Mnohoť jsem měl psáti, ale nechci psáti černdilem a přem.
*1. Jan. 2, 12.

14. Nebo mám naději, že tě tudíž uzřím, a ústy k ústům mluviti budeme.
15. Pokoj tobě. Pozdravuj té přátelé. Pozdraviz i ty přátel ze jména.
*1. Petr. 5, 14.

EPISTOLA OBECNÁ (S.) JUDY

APOSTOLA.

Napominá s. Judas, věřících, aby učení apoštolského se přidržovali, a o tu nejvyšší věru rybnovali, v ni se jako i sv. Iásece vzdávali, naději svou v Bohu pokládajice, a vystřihá od kacířů, obavné jejich smysly vřičaje i skutky, s. i hrozná Boží nad nimi pomaty. Judas, Ježíše Krista služebníka, bratr pak o Jakubův, posvěceným